

20.12.2018

עדכון לעובדות והעובדים הסוציאליים

עובדות ועובדים סוציאליים יקרים,

לפני כחודש, בתום שבוע של חמישה מקרי אלימות קשים כלפי עו"סיות/ים, קיבלתי דיווח לגבי עובדת מבית דגן שהותקפה באמצעות פטיש. זה היה לילה ארוך וללא שינה עבורי. לילה של הכרעות קשות. בלילה כזה אני מבינה שמתקוף תפקידי כיושבת ראש איגוד העובדים הסוציאליים, עליי לדאוג שמקרים כאלו לא ישנו.

בלילה ההוא היה לי ברור שהמחאה שלנו חייבת להישמע, ופתרונות ומענים חייבים להינתן. אני מכירה היטב את זירת הפעולה ויודעת שאנחנו לא חיים באוטופיה. הפקידות במשרד האוצר לא צמחה בעולם העובדים הסוציאליים, הממונים על שכר העובדים הסוציאליים לא הגיעו מהתחום.

בתוך המציאות הזו היה עליי ועל הנהגת האיגוד, למצוא את הדרך והאסטרטגיה שתביא אותנו לתוצאות. אין לנו שליטה מלאה על התוצאה הסופית, כי יש עוד צדדים וחלקים למשוואה. אבל יש לנו שליטה על התהליך, ואני מחוייבת להוביל אותו בצורה מיטבית – מוקפת ביועצים מהשורה הראשונה, מוקפת בצוות מסור ומקצועי, ובהנהגת איגוד מתנדבת חרוצה ומחוייבת; עם בטחון בדרכנו מחד, ומידת הצניעות הנדרשת מאידך; בשותפות ושיתוף ככל שניתן, ובהחלטיות מתי שצריך ונדרש.

מהרגע הראשון של המאבק ידענו והדגשנו את זה בדיונים ובמסרים לתקשורת, **שנושא השכר והתקינה מייצר את האקלים לבעיית האלימות**, לכן כשהאוצר סירב בתחילה לדון עימנו בנושא השכר יצאנו לשביתה שבצידה גם קול מחאה גדולה ומשמעותית, ולבסוף **דרישתנו למשא ומתן כולל נענתה**.

אנחנו לא נאיביים. אנחנו יודעים שמשא ומתן הוא צעד ראשון ואמצעי חשוב, אבל לא ההישג עצמו. אנחנו עומדים בפני דרך ארוכה, ובמקומות שבהם ימרחו אותנו – נפעל במלוא העוצמה. יחד עם זאת, **בזמן קצר הגענו למצב בו שרי האוצר והרווחה נפגשים איתנו מיוזמתם. הפכנו לסקטור הראשון שנכנס למשא ומתן על שכרו, ללא תלות בהסכמי השכר הכלליים במשק.**

אנו נוהגים בשיקול דעת לגבי שביתות ועיצומים. זאת, כדי שתדעו שכאשר אתם נדרשים לעשות זאת, זה הכרחי. כאשר זה לא הכרחי, אנו משתמשים בטקטיקות אחרות.

אין לנו שליטה על מועד הבחירות, וחלילה על המלחמה או הפיגוע הבא, וגם לא על דרמות כאלו ואחרות במערכת הפוליטית. לכן עלינו להתרכז בלהשיג את ההישגים שלנו, לדבוק בדרך שלנו ולהתמודד באומץ עם האתגרים הרבים המצפים לנו.

איגוד העובדים הסוציאליים

חשוב לי שתדעו – ההחלטה להכנס למשא ומתן אינה פשוטה, וגם לא קל היה לקבל את ההחלטה לצאת לשביתה, אבל אני פעילה חברתית מבחירה שלמה ומלאה, והשליחות שלי היא שמירה על השירותים החברתיים בישראל, ושיפור תנאי העבודה של העובדים הסוציאליים. ויש קשר הדוק בין שני הדברים.

אני מתייחסת בחרדת קודש לאחריות המוטלת על כתפיי. כל צעד נשקל היטב, וכל תכנית לוקחת בחשבון מספר תסריטים אפשריים. זה בהחלט לא אומר שהעניינים ילכו חלק. למעשה רוב הסיכויים שהם לא ילכו חלק. מי שמצפה למאבק קל וקצר, צפוי להתאכזב. התהליך עוד יהיה ארוך וקשה ועוד יהיו מהמורות בדרך. אנו לא נחשוש להרים שוב את נס המרד אם נצטרך, כפי שעשינו בשבועות האחרונים.

אני מוכנה לעשות הכל על מנת שנצליח. ובשביל זה אני חייבת כל אחד ואחת מכן/ם לצידי ומאחוריי.

אני מאמינה שביחד, ורק ביחד, זה אפשרי!

שלכם,

ענבל חרמוני

יו"ר איגוד העובדים הסוציאליים

*למטה בהמשך יש שאלות ותשובות לגבי הכניסה למשא ומתן...

איגוד העובדים הסוציאליים

שאלות ותשובות לגבי הכניסה למשא ומתן

למה הפסקנו את המאבק לפני שקיבלנו את כל דרישותינו כאן ועכשיו?

המאבק לא הופסק, כי אם עבר שלב. בשלב המשא ומתן, כל עוד הוא מתנהל בצורה סבירה, אין צורך להפעיל צעדי שביתה. השלב הנוכחי יכלול עבודה קשה בתוך דיוני המו"מ, והפעלת השטח בדרכים יצירתיות להעלאת מודעות לנושאים שחשובים לנו. חשוב להדגיש כי אנחנו לא נאבקים בשביל המאבק, אלא בשביל המטרה. הכניסה למשא ומתן היא הצעד הראשון בתכנית האסטרטגית של האיגוד, ובהשגת הישגי האיגוד המקצועי. לאורך כל הדרך, עדכנו שמדובר בתהליך ארוך ורב שלבי. הדרך לשינוי בשכר שלנו ובעומסים עוד ארוכה, ויהיו בוודאי עוד אתגרים בדרך. אם ימרחו אותנו, הם יקבלו אותנו בעוצמות הולכות ועולות, ויעמדו מול אלפי עובדות ועובדים נחושים, בדיוק כמו שהינו עד עכשיו.

אז מה כן השגנו?

עברנו 2 משוכות לא פשוטות:

1. כניסה למו"מ לפני הסכמי המסגרת, וקיבלנו את תמיכתו החד משמעית של יו"ר ההסתדרות לעניין.
2. יש הסכמה מהאוצר למו"מ הזה.

זה המון! אנחנו מניחים שיהיו בחירות באמצע, אבל זה לא בשליטתנו. יכולות להיות בחירות גם עוד 10 חודשים ויכלו להיות בחירות כבר עכשיו. מה שחשוב הוא שאנחנו נמשיך בדרך שלנו בנחישות, ואם ינסו לתחמן אותנו, נשתמש בכל הכוח שלנו בחדר המו"מ וגם מחוצה לו, במידה ונצטרך.

למה רק עוד שלושה חודשים יחל המו"מ על השכר?

מראש ידענו ורצינו שהמשא ומתן יהיה בשלבים. זה הישג כי לפני כן לא הסכימו לדון איתנו בכלל על השכר, העומסים והתקינה, וגם לא על שינוי דרמטי בנושא המוגנות. הסיבה למו"מ בשלבים היא שזה לוקח הרבה משאבים – זמן, כוח אדם, וקבלת החלטות, וחשוב לנו להתמקד בכל נושא באופן הכי מעמיק ומיטבי. הבחירה להתחיל מנושא המוגנות היא החלטה ערכית ופרקטית של מה דחוף ומה חשוב. הכל חשוב, אך נושא המוגנות דחוף יותר. המוגנות נבחר כנושא הראשון על ידנו, מאחר ואנחנו לא מוכנים שתהיה עוד גופה במשמרת שלנו. יש גם לקחת בחשבון שמו"מ על שכר, עומסים ותקינה יהיה ארוך הרבה יותר משלושה חודשים. בשלושת החודשים הקרובים, במקביל לדיונים על המוגנות, אנחנו גם נערו באיגוד לשלב השני של המשא ומתן.

מה הישג הגדול פה בכלל?

יש כאן הישג גדול וחד משמעי. אנחנו ניכנס לדיונים ומו"מ על נושא השכר, ללא תלות בהסכמי המסגרת. עד כה לא רצו לשבת איתנו למו"מ על השכר והעומסים ועכשיו זה הוסכם, כאשר שר האוצר ושר הרווחה אחראים וערבים לכך.

אז איך נדע שלא ימרחו אותנו שוב?

אנחנו עוקבים אחרי כל צעד עם הרבה תשומת לב ובצורה מקצועית, כדי שלא נפספס כלום. כפי שהיה עד עכשיו, אם ינסו למרוח אותנו, הרחובות יבערו בהפגנות ענק והשבתות, ובדרכים יצירתיות נוספות. יש לנו גם יועצים מקצועיים ומנוסים, שמלווים אותנו ועוזרים לנו בכל שלב.

מה יקרה במידה ויהיו בחירות?

ברגע שהתחלנו משא ומתן, גם אם יוכרזו בחירות, המו"מ יכול להמשיך, כיוון שהתחיל כבר לפני. המו"מ מתקיים ברובו מול דרג הפקידות ובעלי התפקידים, לא מול השרים הנבחרים. הוא יוכל להמשיך גם לאחר הכרזה על בחירות.

למה לא דרשנו לקבל החזר על ימי השביתה?

אנחנו ערוכים לריצה למרחקים ארוכים, נכוננו לנו עוד ימי שביתה רבים בהמשך המאבק, ויגיע העת והזמן לדרוש אותם.

למה היינו צריכים את כל ההשבתות וההפגנות? היינו יכולים להגיע להישגים האלה גם בלעדיהם.

חד משמעית לא! רק מפגן הכוח האדיר שלנו, הוא זה שהוביל את המשרדים השונים להבין שאי אפשר להתעלם מאתנו. האוצר התבצר בסירוב לנהל מו"מ על שכר ומעמסה. ההפגנה והסיקור הנרחב היטו את הכף, ואנחנו האיגוד היחיד שהצליח לקבל התחייבות לנהל מו"מ על שכר בשלב זה. לא היינו יכולים לעשות זאת בלי שיתוף הפעולה האדיר של כולנו, היציאה לרחובות, השביתות, פעולות המחאה השונות והתקווה הגדולה שלנו. רק ככה גם נוכל להמשיך ולנצח בהמשך.